

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 8 maj 2003 *

I mål C-111/01,

angående en begäran enligt protokollet av den 3 juni 1971 angående domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, från Oberster Gerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Gantner Electronic GmbH

och

Basch Exploitatie Maatschappij BV,

angående tolkningen av artikel 21 i den ovannämnda konventionen av den 27 september 1968 (EGT L 299, 1972, s. 32; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 30), i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands

* Rättegångsspråk: tyska.

tillträde (EGT L 304, s. 1, och — i ändrad lydelse — s. 77; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 14), enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde (EGT L 388, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 26), enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde (EGT L 285, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 43) och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde (EGT C 15, 1997, s. 1),

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet (referent) samt domarna C.W.A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann och S. von Bahr,

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: M.-F. Contet, avdelningsdirektör,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Gantner Electronic GmbH, genom A. Concin och H. Concin, Rechtsanwälte,

— Basch Exploitatie Maatschappij BV, genom T. Frad, Rechtsanwalt,

- Österrikes regering, genom H. Dossi, i egenskap av ombud,

- Italiens regering, genom U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av O. Fiumara, avvocato dello Stato,

- Förenade kungarikets regering, genom G. Amodeo, i egenskap av ombud, biträdd av D. Lloyd Jones, QC,

- Europeiska gemenskapernas kommission, genom A.-M. Rouchaud och W. Bogensberger, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 10 juli 2002 av: Gantner Electronic GmbH, Basch Exploitatie Maatschappij BV, Förenade kungarikets regering och kommissionen,

och efter att den 5 december 2002 ha hört generaladvokatens förslag till

avgörande,

följande

Dom

- 1 Oberster Gerichtshof har, genom beslut av den 22 februari 2001 som inkom till domstolens kansli den 12 mars samma år, i enlighet med protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallat protokollet), ställt tre frågor angående tolkningen av artikel 21 i den ovannämnda konventionen av den 27 september 1968 (EGT L 299, 1972, s. 32; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 30), i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde (EGT L 304, s. 1, och — i ändrad lydelse — s. 77; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 14), enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde (EGT L 388, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 26), enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde (EGT L 285, s. 1; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 43) och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde (EGT C 15, 1997, s. 1) (nedan kallad konventionen).
- 2 Frågorna har uppkommit i ett mål mellan Gantner Electronic GmbH, bolag bildat enligt österrikisk rätt (nedan kallat Gantner), och Basch Exploitation Maatschappij BV, bolag bildat enligt nederländsk rätt (nedan kallat Basch), sedan deras affärsförbindelser avbrutits.

Tillämpliga bestämmelser

Konventionen

- 3 Av konventionens ingress framgår att konventionen syftar till att underlätta erkännande och verkställighet av rättsliga avgöranden, i enlighet med artikel 293 EG, och att i gemenskapen stärka det rättsliga skyddet för personer som är etablerade där. I ingressen anges vidare att det för detta ändamål är nödvändigt att fastställa den internationella behörigheten för konventionsstaternas domstolar.

- 4 De bestämmelser som reglerar domstols behörighet återfinns under avdelning II i konventionen. Föreskrifterna i avsnitt 8, som har rubriken "Litispensens och mål som har samband med varandra", har till ändamål att undvika att sinsemellan motstridiga domar meddelas och därigenom säkerställa en god rättskipning inom gemenskapen.

- 5 I artikel 21 i konventionen föreskrivs angående litispensens följande:

"Om talan väcks vid domstolar i olika konventionsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts självmant låta handläggningen av målet vila till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig.

När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, skall övriga domstolar självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.”

- 6 I artikel 22 i konventionen anges angående mål som har samband med varandra följande:

”Om käromål som har samband med varandra är väckta vid domstolar i olika konventionsstater och målen prövas i första instans, får varje domstol utom den vid vilken talan först väckts låta handläggningen av målet vila.

Annan domstol än den vid vilken talan först väckts får också avvisa talan på begäran av en av parterna, om dess lag tillåter förening av mål som har samband med varandra och den domstol vid vilken talan först väckts är behörig att pröva båda käromålen.

Vid tillämpningen av denna artikel skall käromåle[n] anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.”

De nationella lagstiftningarna

- 7 Enligt nederländsk och österrikisk rätt krävs för att kvittning skall anses ha skett alltid en ensidig viljeförklaring från den ena parten till den andra. Den legala kvittningen, som kännetecknas av att de ömsesidiga fordringarna upphör att gälla

ipso jure och vilken finns i andra europeiska länders rättsordningar, finns inte i nederländsk eller österrikisk rätt. Kvittningsförklaringen kan med samma verkan göras antingen utom rätta eller inom ramen för en rättegång. Den har en retroaktiv verkan, det vill säga de två fordringarna anses ha upphört att existera vid den tidpunkt då villkoren för kvittningen är uppfyllda, och inte den dag då kvittningsförklaring sker. Domstolen inskränker sig till att konstatera att kvittning skett.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 8 Gantner tillverkar och saluför ur avsedda för brevduvor. Inom ramen för sina affärsförbindelser med Basch levererade Gantner sina varor till detta bolag för återförsäljning i Nederländerna.
- 9 Gantner, som ansåg att Basch inte hade erlagt betalning för varor som levererats och fakturerats fram till juni månad 1999, valde att avsluta sina affärsförbindelser med Basch.
- 10 Genom ansökan om stämning av den 7 september 1999, som delgavs Gantner den 2 december 1999, väckte Basch talan vid Arrondissementsrechtbank Dordrecht (Nederländerna) och yrkade att Gantner skulle förpliktas att till Basch utge skadestånd med ett belopp på 5 555 143,60 NLG (2 520 814,26 euro). Basch gjorde gällande att Gantner borde ha iakttagit en längre uppsägningstid, med hänsyn till att det hade sagt upp ett avtalsförhållande som varat i mer än fyrtio år.

- 11 Av begäran om förhandsavgörande framgår att Basch ansåg sig ha en fordran på 5 950 962 NLG (2 700 428,82 euro). Från detta belopp drog bolaget emellertid av ett belopp på 376 509 NLG (170 852,34 euro), motsvarande fordringar som Gantner hade på Basch som den senare vitsordade. Basch inskränkte sig således till att i domstol yrka endast 5 555 143,60 NLG (2 520 814,26 euro). Basch gjorde därmed en kvittningsförklaring.
- 12 Gantner gjorde inte gällande någon genfordran mot Basch i målet vid Arrondissementsrechtbank Dordrecht.
- 13 Genom ansökan om stämning av den 22 september 1999, som delgavs Basch den 21 december 1999, väckte Gantner talan vid Landesgericht Feldkirch (Österrike) och yrkade att Basch skulle förpliktas att till Gantner utge ett belopp på 11 523 703,30 ATS (837 460,18 euro), motsvarande köpeskillingen för de varor som levererats till Basch fram till år 1999 och som ännu inte hade betalats.
- 14 Basch yrkade att denna talan skulle ogillas. Basch gjorde därvid gällande att den del av Gantners fordran som Basch hade vitsordat, 170 852,34 euro, hade upphört att gälla genom den kvittning Basch hade gjort utom rätta i Nederländerna. Basch anförde vidare att återstoden av det av Gantner yrkade beloppet (666 607,84 euro) — om det mot all förmodan skulle anses grundat — under alla omständigheter skulle kunna kvittas mot Baschs skadeståndsfordran, vilken var föremål för målet vid Arrondissementsrechtbank Dordrecht. Dessutom yrkade Basch att Landesgericht skulle förklara målet vilande på grund av litispensens, enligt artikel 21 i konventionen, eller på grund av målsamband, enligt artikel 22 i konventionen.
- 15 Landesgericht ogillade yrkandet om vilandeförklaring av målet i sin helhet. Landesgericht beslutade emellertid att förklara målet vilande såvitt avsåg Baschs invändning beträffande kvittning av den fordran som avsågs med dess talan vid Arrondissementsrechtbank Dordrecht.

- 16 Basch överklagade Landesgerichts beslut att inte vilandeförklara målet i sin helhet till Oberlandesgericht Innsbruck (Österrike).
- 17 Oberlandesgericht, som ansåg att Baschs invändning om sin i Nederländerna gjorda utomrättsliga kvittning eventuellt innebar att det förelåg en litispendens-situation i fråga om de två målen, upphävde det i första instans meddelade beslutet att ogilla Baschs med stöd av artikel 21 i konventionen framställda yrkande om vilandeförklaring. Oberlandesgericht fastställde däremot beslutet att ogilla Baschs med stöd av artikel 22 i konventionen framställda yrkande om vilandeförklaring. Härigenom har beslutet vunnit laga kraft.
- 18 Gantner överklagade Oberlandesgerichts beslut till Oberster Gerichtshof.
- 19 Oberster Gerichtshof anser för det första att de faktiska omständigheter som ligger till grund för Baschs och Gantners respektive talan inte är identiska eller av samma art. Baschs talan vid den nederländska domstolen avser skadestånd för den skada bolaget lidit till följd av Gantners rättsstridiga uppsägning av ett påstått återförsäljaravtal. I den talan Gantner sedermera har väckt vid de österrikiska domstolarna har Gantner yrkat betalning av köpeskillingen för de varor som levererats under perioden innan affärsförbindelserna avbröts. Ur begreppsmässig synvinkel är talan i dessa mål enligt Oberster Gerichtshof inte grundad på sinsemellan motstridiga bedömningar av samma faktiska omständigheter och handlingar, utan var och en av dessa grundas på olika faktiska omständigheter och handlingar som ger upphov till sinsemellan skilda rättigheter.
- 20 I Oberster Gerichtshof har emellertid frågan uppstått huruvida det inte, mot bakgrund av domstolens rättspraxis i frågan (se dom av den 8 december 1987 i mål 144/86, Gubisch Maschinenfabrik, REG 1987, s. 4861, punkterna 16—18, svensk specialutgåva, volym 9, s. 271, och av den 6 december 1994 i mål C-406/92, Tatry, REG 1994, s. I-5439, punkterna 30—34), finns anledning att anse att förutsättningarna för litispendens är uppfyllda i förevarande fall.

- 21 För det andra finner Oberster Gerichtshof att Basch åberopat ett avtal som slutits på obestämd tid medan Gantner å sin sida har åberopat en serie köpeavtal.
- 22 I detta hänseende är frågan huruvida det föreligger ett avtal slutet på obestämd tid, i målet angående Baschs talan vid den nederländska domstolen, endast en preliminärfråga. Det är därför nödvändigt att veta om den nederländska domstolens beslut angående vad den i Österrike allttjämt förhärskande doktrinen betecknar som en enkel preliminärfråga kommer att vara bindande i den senare rättegången i Österrike eller inte. Oberster Gerichtshof har betonat att denna fråga är synnerligen omdebatterad i österrikisk rätt.
- 23 Oberster Gerichtshof har därför beslutat att vilandeförklara målet och att hänskjuta följande tolkningsfrågor till EG-domstolen:

”1) Omfattar begreppet ’samma sak’ i artikel 21 i [konventionen] även en invändning från motparten om att en del av den fordran som svaranden har gjort gällande kvittningsvis har reglerats utom rätta, när det påstås att den återstående delen av denna genfordran är föremål för en tvist mellan samma parter till följd av att talan redan tidigare har väckts i en annan konventionsstat?

2) Är det, vid prövningen av huruvida talan om samma sak väckts, endast kärandens argument i den genom en senare ansökan inledda processen som skall beaktas och således inte svarandens invändningar och yrkanden, i synnerhet om det gäller en invändning om kvittning av en fordran som är

föremål för tvist mellan samma parter i en redan tidigare väckt talan i en annan konventionsstat.

- 3) Är det avgörande som meddelas i ett mål om skadestånd på grund av en rättsstridig uppsägning av ett avtal som slutits på obestämd tid bindande också i en senare rättegång mellan samma parter angående frågan huruvida detta avtalsförhållande föreligger?”

De två första tolkningsfrågorna

- 24 Den hänskjutande domstolen har ställt de två första tolkningsfrågorna, vilka bör handläggas gemensamt, för att få klarhet i huruvida artikel 21 i konventionen skall tolkas så, att det vid prövningen av huruvida talan i två olika mål, i vilka parterna är desamma men som väckts vid domstolar i olika konventionsstater, rör samma sak endast skall tas hänsyn till de olika kändenas respektive yrkanden men inte till en svarandes grunder för bestridande härav.
- 25 Härvid kan först slås fast att artikel 21 enligt sin lydelse är tillämplig i de fall parterna i två tvister är desamma och talan rör samma sak (se domen i det ovannämnda målet Gubisch Maschinenfabrik, punkt 14). Saken, i den mening som avses i artikel 21, utgörs av syftet med talan (se domen i det ovannämnda målet Tetry, punkt 41).

- 26 Således framgår av artikel 21 i konventionen att denna enbart berör kändenas respektive yrkanden i vardera mål men inte svarandens eventuella invändningar häremot.
- 27 Vidare framgår av domen av den 7 juni 1984 i mål 129/83, Zelger (REG 1984, s. 2397, punkterna 10—15; svensk specialutgåva, volym 7, s. 601), att om de i punkt 25 ovan redovisade materiella villkoren är uppfyllda uppstår en litispendsituation vid den tidpunkt då talan slutgiltigt har väckts i två domstolar i olika konventionsstater, det vill säga innan svarandena har haft tillfälle att göra gällande sin ståndpunkt.
- 28 Även om rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) av tidsmässiga skäl inte är tillämplig i målet vid den nationella domstolen, bekräftar den ovan gjorda tolkning.
- 29 I denna förordning anges nämligen, bland annat med avseende på tillämpningen av bestämmelserna om litispens, när talan skall anses ha väckts vid en domstol. Enligt artikel 30 i förordningen väcks talan antingen när stämningsansökan eller motsvarande handling ingivits till domstolen, förutsatt att kändan sedan inte har underlåtit att vidta de mått och steg som han var skyldig att vidta för att få delgivningen av svaranden verkställd, eller, om delgivning av handlingen skall ske innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivning, förutsatt att kändan sedan

inte har underlåtit att vidta de mått och steg som han var skyldig att vidta för att få handlingen ingiven till domstolen.

30 Domstolen konstaterar slutligen att litispendensmekanismen är objektiv och automatisk. Som Förenade kungarikets regering med rätta har påpekat har genom artikel 21 i konventionen ett enkelt system inrättats för att i inledningen av en rättegång fastställa vilken av de domstolar vid vilka talan har väckts som slutligt kommer att avgöra tvisten. Varje domstol utom den vid vilken talan först väckts skall självmant låta målet vila till dess att det har prövats huruvida den domstol vid vilken talan först väckts är behörig. Så snart detta är fastställt skall övriga domstolar avvisa talan till förmån för den domstol vid vilken talan först väcktes. Det skulle vara oförenligt med syftet med artikel 21 i konventionen om innehållet och arten av en talan kunde ändras genom en svarandes yrkanden, som med nödvändighet framställs vid en senare tidpunkt. En sådan lösning skulle nämligen, förutom att orsaka förseningar och kostnader, kunna leda till att den domstol som inledningsvis ansetts vara behörig enligt denna artikel blev tvungen att senare avvisa talan.

31 Av det ovannämnda framgår att det vid avgörandet av om det föreligger litispendens mellan de två målen inte kan tas hänsyn till svarandens grunder för bestridande av talan, av vilken art de än är, inklusive sådana kvittningsinvändningar som en svarande kan komma att framställa efter den tidpunkt då talan slutgiltigt väckts vid en domstol i enlighet med bestämmelserna i den domstolens nationella rätt.

32 Mot bakgrund av ovan redovisade överväganden skall de två första tolkningsfrågorna besvaras på så sätt att artikel 21 i konventionen skall tolkas så, att det vid prövningen av huruvida talan i två olika mål, i vilka parterna är desamma men som väckts vid domstolar i olika konventionsstater, rör samma sak endast skall tas hänsyn till de olika kärandenas respektive yrkanden men inte till en svarandes grunder för bestridande härav.

Den tredje tolkningsfrågan

- 33 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje tolkningsfrågan för att få klarhet i huruvida det avgörande som meddelas av en konventionsstats domstol, som för att avgöra ett mål har tvingats bedöma den rättsliga arten av förhållandet mellan parterna, är bindande för en domstol i en annan konventionsstat vid vilken det sedermera väcks talan i ett mål mellan samma parter där den rättsliga arten av samma avtalsförhållande mellan parterna har ifrågasatts.
- 34 Domstolen erinrar inledningsvis om att det enligt fast rättspraxis — inom ramen för det samarbete mellan EG-domstolen och de nationella domstolarna som har inrättats genom artikel 234 EG — ankommer endast på den nationella domstol vid vilken tvisten är anhängig och som är ansvarig för det rättsliga avgörande som skall följa, att med hänsyn till omständigheterna i målet bedöma både behovet av att begära ett förhandsavgörande för att kunna avkunna dom och relevansen av de frågor som den ställer till domstolen. Följaktligen är domstolen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som har ställts avser tolkningen av gemenskapsrätten (se särskilt dom av den 15 december 1995 i mål C-415/93, *Bosman*, REG 1995, s. I-4921, punkt 59, och av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, *PreussenElektra*, REG 2001, s. I-2099, punkt 38, och av den 22 januari 2002 i mål C-390/99, *Canal Satélite Digital*, REG 2002, s. I-607, punkt 18).
- 35 Domstolen har dock ansett att det i undantagsfall ankommer på den att — för att pröva sin egen behörighet — undersöka de omständigheter under vilka den nationella domstolen anhängiggjort sin begäran om förhandsavgörande (domarna i de ovannämnda målen *PreussenElektra*, punkt 39, och *Canal Satélite Digital*, punkt 19). Den samarbetsanda som måste styra förfarandet med

förhandsavgöranden kräver att den nationella domstolen å sin sida respekterar den uppgift som ålagts domstolen, nämligen att bidra till rättskipningen i medlemsstaterna och inte att avge rådgivande utlåtanden i allmänna eller hypotetiska frågor (domen i det ovannämnda målet *Bosman*, punkt 60, och dom av den 21 mars 2002 i mål C-451/99, *Cura Anlagen*, REG 2002, s. I-3193, punkt 26).

- 36 Domstolen har möjlighet att vägra att avgöra en tolkningsfråga som en nationell domstol har ställt bland annat när frågan är hypotetisk eller när domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att den skall kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovannämnda målen *PreussenElektra*, punkt 39, och *Canal Satélite Digital*, punkt 19).
- 37 Det är lämpligt att den nationella domstolen före hänskjutandet till EG-domstolen fastställer de faktiska omständigheterna i målet och avgör de frågor som utslutande skall bedömas enligt nationell rätt, för att EG-domstolen skall kunna ge en ändamålsenlig tolkning av gemenskapsrätten (se dom av den 10 mars 1981 i de förenade målen 36/80 och 71/80, *Irish Creamery Milk Suppliers Association m.fl.*, REG 1981, s. 735, punkt 6; svensk specialutgåva, volym 6, s. 29). Det krävs dessutom att den nationella domstolen anger varför den anser att ett svar på dess frågor behövs för att den skall kunna döma i målet (se dom av den 12 juni 1986 i de förenade målen 98/85, 162/85 och 258/85, *Bertini m.fl.*, REG 1986, s. 1885, punkt 6, och av den 16 juli 1992 i mål C-343/90, *Lourenço Dias*, REG 1992, s. I-4673, punkt 19, svensk specialutgåva, volym 8, s. 69).
- 38 Vad som slagits fast i denna rättspraxis gäller även för förfarandet för begäran om förhandsavgörande i enlighet med protokollet (se, för ett liknande resone-

mang, dom av den 27 februari 1997 i mål C-220/95, Van den Boogaard, REG 1997, s. I-1147, punkt 16, och av den 20 mars 1997 i mål C-295/95, Farrell, REG 1997, s. I-1683, punkt 11, och av den 16 mars 1999 i mål C-159/97, Castelletti, REG 1999, s. I-1597, punkt 14).

- 39 Härvidlag kan först konstateras att talan i det mål som är anhängigt vid de österrikiska domstolarna avser ett yrkande om betalning för leverans av varor. Av beslutet om hänskjutande framgår inte på vad sätt den rättsliga arten av det avtal som Gantner åberopat skulle vara relevant för att pröva ett sådant yrkande.
- 40 Vid sådant förhållande kan konstateras att domstolen inte har tillgång till tillräckliga uppgifter för att avgöra huruvida det är nödvändigt att besvara den tredje frågan.
- 41 Denna fråga skall således avvisas.

Rättegångskostnader

- 42 De kostnader som har förorsakats den österrikiska regeringen, den italienska regeringen och Förenade kungarikets regering samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 22 februari 2001 har ställts av Oberster Gerichtshof — följande dom:

Artikel 21 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, skall tolkas så, att det vid prövningen av huruvida talan i två olika mål, i vilka parterna är desamma men som väckts vid domstolar i olika konventionsstater, rör samma sak endast skall tas hänsyn till de olika kändenas respektive yrkanden men inte till en svarandes grunder för bestridande härav.

Wathelet

Timmermans

La Pergola

Jann

von Bahr

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 maj 2003.

R. Grass

Justitiesekreterare

M. Wathelet

Ordförande på femte avdelningen